

ու ցովակապ. «մուկն՝» անասնիկն ու նեարդը. «ակն՝» աչք, քար եւ աղբիւր, եւ այլն:

Մեր քննած բառերէն կային եւ ոմանք, որ նոյն դարու թարգմանութեանց մէջ, իւրենց ստոյգ հոմանշերէն զատ՝ որոց հետ համեմատեցինք նախորդ գլխոց մէջ, կը զուգադրին յունարէն այլ եւ այլ բառից. զոր օրինակ՝ կասկարայք՝ երեք բառի (աստ, 36). կարսայ՝ չորսի (Գ. Թագ. ԻԵ, 14. Բ. Մնց. 1Է, 13. Ա. Եզր, Ա, 12. Ժող. Է, 7). սան՝ երեքի (Թագ. Ա, Բ, 13. Բ. ԺԷ, 28. Բ. Մնց. 1Է, 13). սկին՝ երկուքի (աստ, 74). բակոյկ՝ երեքի (աստ, 79. Եսթ. Ա, 7). ձաշակ՝ երեքի (Ելք, ԻԵ, 29. Ղեւտ. ԺԳ. 10. Զաք. Գ, 12). սկաւառակ՝ չորսի (աստ, 62). ախսէ՝ երեքի (աստ, 63-4). կոճ՝ չորսի (Թագ. Ա, ԻԶ, 11. Գ, ԺԹ, 6. Գ, Բ, 20. Երմ. ԺԹ, 1). սախոր՝ ութի (աստ, 26), ուսկից միայն վեց համբելով հանդերձ՝ Հ. Յ. Աւգերեան կը դիտէ. «Յայտ է ի թարգմանութեանց աստի՝ թէ նշանակութիւն բառիս սախոր՝ ընդարձակ է յոյժ ի մեզ» (Չափ. 162): Ըստ Հայկազեան բառագրոց՝ այս պարագայիս մէջ գտուած բառերը միշտ քանի մ'իմաստ ունին, այնպէս որ շատերն իրարու կը նմանին ու կը շփոթուին: